

NAGYPÉTI KALANDJAI

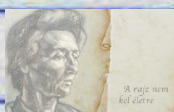
Írta: Zemplényi Levente

Borító: Zemplényi Levente,
Borics Péter
Gulyás Benedek

Készült a Borics Nyomdában

Minden jog fenntartva: A kiadvány másolása,
adathordozón való tárolása, vagy forgalomba hozása
a szerző engedélye nélkül szigorúan tilos!

Támogatók:

Az örült tudós

2. rész

Végünk! - siránkozott Dudu.

- Elvesztünk! Mind meghalunk! - mondta Nagy Péé.

- Dóh! - mondta Levi, mert már nem tudott mit mondani.

- Miért? - kérdezte valaki.

- Te meg ki vagy? - kérdezte Dudu.

- Kiss Dé vagyok. Van lámpátok?

- Cső, Sanyi. Te hogy-hogy itt vagy?

- Én itt lakok. Világíccs már!

Dudu előhalászott a zsebéből egy zseblámpát és felkapcsolta.

- Te ilyeneket tartasz magadnál? - askolta N.Pé.

- Hogy értetted hogy itt laksz? - kérdezték Sanyitól.

- A szászkettes asz otthonom!

- És most mit csinálunk?

- Jussunk ki innen!

- Én ugyan nem, a 102-es a luxus villám!

Elindultak lefelé és kis danit otthagyták.

Hirtelen Kis Dénél megjelent egy fura alak, aki lebegett és kék vibráló fény volt körülötte.

- ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁH!- ordibálta KáDé. - Inkább én is veletek megyek!

- Mi lehet ez? - kérdezte Dudu.

Ekkor nekirohant valaki:

- ÁH, mi volt ez?

- Csak én vok, KáDé.

- Azé, nem kéne nekem rohannod! - pofázta le Dudu. - Nem azt mondtad, hogy a szászkettes asz otthonod?

- Az, csak jött egy izé, olyan rémisztő volt, nem akarok ott maradni, de nem félek csak hát...

- Tudjuk hogy félsz.

- De nem...

Ekkor megjelent az az izé.

- ÁÁH!

Bemenekültek a budiba és magukra zárták az ajtót.

- Huh, mi volt ez?

- Nem tom.

- Bevagyunk zárva egy ilyen szellemmel egész éjszakára.

Hirtelen a WC lehúzódoott.

- Mért húztad le?

- Nem én húztam le.

- Akkor ki?

Eközben a WC-ből csomó víz kifolyt.

- Na mennyünk innen.

Kifutottak a budiból.

- Most hová mennyünk?

- A 102-esben szellem van, a folyosón is, a WC-ben is.

- Akkor hova? - kérdezte Peti.

- A HŐKÖZPONTBA BIZTOS NE! - kiabálta Dudu.

- Miért ne menjünk oda? - kérdezte Levi.

- Inkább megyek én is. - szólt közbe Kiss Dé.

Elindultak lefelé.

- Merre megyünk? - kérdezte Kiss Dé.

- Az alagsorba.

- Mért megyünk oda?

- Mer' azt mondták a csövek.

- Mi? - bambult KáDé.

- Tsssss! - szóltak rá.

Továbbmentek és leértek az alagsorba.

- Mi az a HŐKÖZPONT? - kérdezte kissdé.

- Misem tudjuk teljesen. - válaszolták neki.

Odaértek a HŐKÖZPONThoz, a takarító, Manyi néni, ott állt velük szembe és meredt szemmel bámult rájuk.

Észre sem vették.

- Furcsa. Be van zárva az ajtó. Nyitva szokott lenni.

- Nyissuk ki!

De nem lehetett.

Az ajtón fény szűrődött ki és fura hangok hallatszottak bentről. Valaki beszélt:

- Mingyárt feltalálom az új gépemet, amivel hibernálni tudom az egész emberiséget és később felkeltem őket, emiatt engem fognak szolgálni. HÖHÖ-HÖHÖ-HÖHŐ-HÖHŐ.

Kint hallgatóztak.

- Én félek. - mondta K.D. Megint hallatszott beszéd:

- Már csak egy valakin kell kipróbálnom... megvan! Kipróbálom a kutyán! HEHE-HEHE.

Peti lenézett.

- Ez az én kutyám! Nem hibernálhatja! - ordibálta N.P.

- Várj! Bene menny!

- De! Nem fogom hagyni magam!

Nagy Péé berúgta az ajtót és berontott.

Az örült tudós először megijedt, aztán így szólt:

- Nagyszerű, emberen jobb kipróbálni! Amúgy, hogy kerülsz ide?

- Engedd el a kutyámat! - türelmetlenkedett Pé.

- OKÉ. - és elengedte.

Lili kiszaladt az ajtón. Az örült tudós bezárta utána. Nagy Peti csapdába került.

- Na, gyere csak ide fiatskám!

FOLYTATJUK